

ПРИБУТКОВІСТЬ ПІДПРИЄМСТВА ТА НАПРЯМИ ЇЇ ПІДВИЩЕННЯ

Москаль А.П., здоб. вищ. осв. ОС «магістр»
Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **Г.С. Морозова**
Державний біотехнологічний університет

Головним фактором діяльності кожного підприємства є його прибутковість, передусім це пов'язано з тим що прибутковість відображає фінансовий стан, тобто виступає одним з найголовніших показників діяльності підприємства. Тому, на сьогодні актуальним питанням є напрями підвищення прибутковості вітчизняних підприємств.

Прибуток підприємства – це кінцевий результат його діяльності та визначається як різниця між виручкою від реалізації продукції та її собівартістю. Він є абсолютним вимірником і його наявність свідчить про ефективність діяльності. Слід зауважити, що прибуток та прибутковість – це різні показники, відповідно і розрахунок їх різний. Неможливо визначити прибутковість лише за значенням показника прибутку, необхідно співставити прибуток з показником витрат ресурсів і за відносним значенням визначити рівень прибутковості підприємства. Варто зазначити, що цей показник характеризується двома показниками: прибуток та рентабельність. Сума прибутку показує абсолютний ефект від діяльності, а рентабельність характеризує відносний рівень прибутковості підприємства.

Показник рентабельності дає уявлення про достатність прибутку.

Основні показники рентабельності можна об'єднати в такі групи:

- показники рентабельності капіталу (активів);
- показники рентабельності продукції;
- показники, розраховані на основі потоків наявних грошових коштів [1].

Отже, прибутковість – це показник, який характеризує ефективність діяльності підприємства з точки зору здатності його приносити прибуток та забезпечувати ефективне відтворення використаних ресурсів [2].

Для підвищення прибутковості підприємства необхідно впровадити такі заходи, а саме:

- організаційні (вдосконалення виробничої й організаційної структури управління; реструктуризація виробництва тощо);
- техніко-технологічні (оновлення техніко-технологічної бази);

– економічні (вдосконалення системи оплати праці, прискорення оборотності оборотних коштів).

Розглядаючи прибуток та рентабельність як складники прибутковості, основним напрямом підвищення їхнього значення є збільшення обсягів виробництва продукції. Досягнути цього можна екстенсивним (збільшення кількості залучених у виробництво факторів) та інтенсивним (поліпшення технологій) шляхами.

Виділимо окремо для кожного показника напрями підвищення їхнього значення. Стосовно прибутку, то для підвищення цього показника необхідно:

- збільшити обсяги виробництва продукції та її реалізації;
- підвищити якість продукції;
- продати зайве майно або здати його в оренду;
- диверсифікувати виробництво.

Рентабельність підприємства можна збільшити за рахунок:

- зниження собівартості продукції;
- підвищення продуктивності праці;
- скорочення невиробничих витрат;
- впровадження управлінського обліку;
- покращення системи маркетингу.

Всі вищевказані заходи підприємства можуть використовувати для підвищення прибутковості їхньої діяльності. Проте вони повинні шукати й інші напрями вдосконалення виробництва, підвищення конкурентоспроможності продукції, що в свою чергу сприяє зростанню прибутку і рентабельності.

Отже, прибуток – один з основних фінансових показників діяльності підприємства. Для досягнення прибутковості підприємство повинне найбільш повно використовувати свої власні ресурси, які знаходяться в його розпорядженні. Збільшення обсягів виробництва продукції сприяє зниженню її собівартості, що призводить до збільшення прибутку від реалізації продукції. В свою чергу, додаткове виробництво рентабельної продукції дає можливість підприємству отримати додатковий прибуток.

Інформаційні джерела:

1. Єпіфанова І.Ю., Гуменюк В.С. Прибутковість підприємства: сучасні підходи до визначення сутності. Економіка та суспільство. – 2016. – Вип. 3. – С. 189-192.
2. Зятюк Н.В. Теоретико-методологічні аспекти стратегії забезпечення прибутковості підприємства. Культура народів Причорномор'я. – 2009. – № 154. – С. 27-31.